ΕΤΟΣ ΙΖ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. Αριθ. 216 ΕΝ ΑΘΗΝΑ Τρίτη 4 Ιουλίου 1895

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐτησία { Εσωτερικού.. δραχμαί 20 / Εξωτερικού.. φράγκα 25
Ἑξαμηνιαία { Εσωτερικού.. δραχμαί 12 / Εξωτερικού.. φράγκα 15

Τό φύλλον 5 λεπτά

Διευθυντής ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΡΑΔΟΣ

ΠΡΩΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Κατὰ στίχον . { 3η σελὶς , λεπτὰ 50 / 4η σελὶς. , λεπτὰ 35

Μακρὰ δημοσιεύματα καὶ διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ 4 Ἰουλίου
Σελήνη 24 ἡμερῶν
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 4, λ. 49 — Δύσις 7, λ. 22
Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου
16 JUILLET
Mardi N. Dame du mont Carmel

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσφορᾶς ὡρισμένου ποσοστοῦ σταφιδοκάρπου, ἐφ' οὗ ἐπὶ τοσαύτας ἤδη ἡμέρας συζητεῖ ἡ Βουλὴ καὶ ὅπερ τυγχάνει ἐψηφισμένον ὑπ' αὐτῆς εἰς α' ἀνάγνωσιν, ἀνεβλήθη διὰ τὴ νυνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη προδήλως δὲν σκοπεῖ τὴν ματαίωσιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ὡς ἴσως ἰσχυρισθῶσι τινες σήμερον ἢ ἐπ' αὐτῆς δ' ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐλήφθη μετὰ τὰς ἐπισήμους ἐπὶ τούτου δηλώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅστις αἰτιολογῶν τὴν ψῆφον αὐτοῦ τὴν ἀρνητικὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἀναβολῆς ἐξήγησεν ὅτι αὕτη εἶνε συνεπὴς πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς τηρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πολιτείαν ἐν τῷ σταφιδικῷ ζητήματι καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ εἰσφορᾶς. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πεπεισμένος ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ματαιώσεως τοῦ νομοσχεδίου προφρόνως ἔγνω ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσηγήσηται ἰδίαν γνώμην, ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφήσῃ τὴν Βουλὴν ἐλευθέραν νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης περὶ ἀναβολῆς προτάσεως. Καὶ ἡ Βουλὴ ἐθεώρησεν ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ ἀρνηθῇ τὴν ζητηθεῖσαν ἐπὶ διήμερον ἀναβολὴν παρ' ἀντιπροσώπων ἐκείνων ἐκ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι ἀδικοῦνται ἐκ τοῦ περὶ εἰσφορᾶς νομοσχεδίου καὶ διὰ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐζητήθη αὕτη, οἵτινες μακρὰν τοῦ νὰ ἀφορῶσι τὴν ματαίωσιν, τοὐναντίον ἴσως συντελέσωσιν εἰς πληρεστέραν διαφώτισιν τοῦ ζητήματος καὶ εἰς ὡς οἷόν τε ὀρθωτέραν ἐκτίμησιν τῶν παραπόνων τῶν ἰσχυριζομένων ὅτι ἀδικοῦνται ἐκ τοῦ μέτρου.

Ταύτην ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν εἶχεν ἡ ψῆφος τῆς Βουλῆς ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἀναβολῆς τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσφορᾶς καὶ οὐδεμίαν ἄλλην, πολλῷ δὲ μᾶλλον τὴν τῆς ματαιώτητος αὐτοῦ, ἣν ἔννοιαν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι παρρήδην ἀπέκρουσεν ὁ κ. πρωθυπουργός.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Ἑλληνικὸν Πρακτορεῖον

Αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκλογαί

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 Ἰουλίου. Τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκλογῶν εἶσιν εὐνοϊκὰ τῆς Ἑνωτικῆς.

ΒΟΥΛΗ

Ἀρξαμένης τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου πέντε τηλεγράφημα ἐξ Αἰγίου, τρία ἐκ Κορίνθου, ἕνα ἐκ Ξυλοκάστρου, Ἀκράτας, Κιάτου καὶ Λαμιᾶς, δι' ὧν ἀποκρούεται ἡ συζήτησις ἀπὸ ἡμερῶν πρότασις νόμου περὶ παρατήσεως ἢ προσωρινῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ χθησομένου σταφιδοκάρπου.

Ὁ κ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ εἶτα ἠρώτησεν ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἔλαβε γνῶσιν ἐγκαίρως τοῦ γεγονότος ὅπερ ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως περὶ ἐπικειμένης ἐκδόσεως νέων βερατίων εἰς βουλγάρους ἐπισκόπους καὶ ἐὰν νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τοιοῦτον. Προανήγγειλεν ὅτι θὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἐπερώτησίν του ἐπομένην συνεδρίασιν ὅπως δοθῇ καιρὸς λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὅστις δὲν παρίστατο εἰς τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην.

Ὁ κ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ ἐπέκρινε τὴν ἀπόλυσιν τοῦ τέως ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Ροΐδου τοῦ ὁποίου τὰ συγγράμματα . . . .

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Συγγράμματα; Ποῖα, ἡ *Πάπισσα Ἰωάννα* ;

ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Ἔχει καὶ ἄλλα· ἐνῷ δὲν ἠξεύρω ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἔχει τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ. . . .

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Πολὺ περισσοτέραν, καὶ συγγράμματα πράγματι φιλολογικῆς ἀξίας· ἡ *Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν* εἶνε ἔργον ἔξοχον.

Ὁ κ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ ἀστοχήσας οὕτω εἰς τὴν φιλολογικὴν σύγκρισιν ἢν ἐπειράθη μεταξὺ τοῦ τέως καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, ἐπεζήτησεν ἔδαφος ὅπως στηρίξῃ τὰς ἀτυχεῖς καθόλου αἰτιάσεις του κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐν τῇ συκοφαντικῇ ἐπιθέσει, ἣν ἐποιήσατο ἄλλοτε ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἴσως ἐμπνεύσεις ἄλλος τότε βουλευτὴς ὁ ὁποῖος νῦν δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ κοινοβουλίου. Οὕτως ἀνέτρεξεν εἰς ὅσα εἶπε τότε ὁ κ. Κοπανίσας κατηγορήσας τὸν κ Κωνσταντινίδην διὰ πράξεις τὰς ὁποίας δῆθεν διέπραξεν ὅτε διετέλει διευθυντὴς τῶν Ζαριφείων ἐν Φιλιππουπόλει . . . .

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Δὲν ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ Βουλὴ νὰ ἐξεταζῇ κανενὸς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

ΑΛ. ΚΑΝΑΡΗΣ. Ἦτο καθαρὰ συκοφαντία· τὸ ἐβεβαίωσεν ἐπίσημος ἔκθεσις γενικοῦ προξένου.

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ κ. Ροΐδης εἶναι ἀφωρισμένος ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἐδέησε νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτοις τὸν λόγον καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς·

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς ὅταν προέβη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς συνεδριάσεως τῆς ὁποίας ἐποιήσατο μνείαν, δὲν γνωρίζω! δὲ ἂν ἐν τοῖς εἰρημένοις πρακτικοῖς εὗρε καὶ ὅσα ἐγὼ εἶπον τότε ἀποκρινομενος πρὸς τὸν ἐπερωτήσαντα τότε κ. βουλευτήν. Ἐγὼ δὲν φρονῶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν δημοσίων ἀνδρῶν δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἐκτεθειμένος εἰς τὰ βλέμματα ὅλων, καὶ νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν. Ἀλλ' ἂν ἔχω τὸ φρόνημα τοῦτο, ὀφείλω ὅμως νὰ ἐκπλησσωμαι ὅταν βλέπω ὅτι τινὲς ἄνευ βασίμων ἀποδείξεων δὲν διστάζουσι νὰ θέσωσι τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν πολιτῶν, στηριζόμενοι εἰς θρυλλους καὶ δυσφημίας μηδόλως ἀναλογιζόμενοι ποίας βλάβας ἢ ζημίας, ποίας ἐγκληματικὰς ζημίας ποιοῦνται ἐπ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἂν ἐδυσφημίσθησαν ὑπὸ τῆς κακοβουλίας ἢ τῆς ἀντιπαθείας, εἶσιν ἴσως ἀθῶοι. Ἀληθῶς ὁ κ. Κωνσταντινίδης βεβαιῶ ὅτι εἶναι ἀνώτερος πασῶν τούτων τῶν δυσφημιῶν καὶ ἐπιθέσεων. Ὅταν κατὰ τὸ 1890, ὁ τότε συνάδελφός μου ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ νῦν βουλευτὴς ἐκ Πατρῶν κ. Γερακωστόπουλος, προεκάλεσε τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ὡς ἐφόρου τῆς Β.βλιοθήκης, ἔλαβον ἀνώνυμον ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας κατηγόρουν τὸν διορισθέντα ὅτι εἶχε περιπέσει εἰς πράξεις ἐγκληματικάς, αἵτινες δὲν ἐβεβαίουν ἀλλ' ἀνήρουν τὴν χρηστότητα καὶ ἠθικότητα τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Παρεκάλεσα τότε, ἅμα ἀναγνοὺς τὴν ἀνώνυμον ἐπιστολήν, τὸν εἰρημένον κ. ὑπουργὸν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ ἀναστείλῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος, ἐζήτησα δὲ τὸν ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως φάκελλον τῶν ἐγγράφων καὶ ἠσχολήθην ὁλόκληρον νύκτα μελετῶν καὶ ἀναφυλλίζων αὐτόν. Βεβαιῶ δ' ὅτι ἐν τῷ φακέλλῳ ἐκείνῳ εὗρον περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔκθεσιν τοῦ τότε γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Φιλιππουπόλει κ. Ἀλ. Λογοθέτου, ὅστις εἶχε προσληφθῆ τότε ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν συνεπείᾳ κατηγοριῶν, αἵτινες εἶχον φθάσει ὡς φαίνεται καὶ μέχρι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Ζαριφείων καὶ ὅστις εἶχεν ἕνεκα τούτου ἐξετάσει τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὑποβάλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ πόρισμα τῆς ἐξετασεώς του. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης συνήγαγον ὅτι ἄνθρωποι ζημιωθέντες ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐν Φιλιππουπόλει Ζαριφείων παρθεναγωγείων ἐκατηγόρησαν ἀληθῶς τὸν κ. Κωνσταντινίδην, ἀλλ' αἱ ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας ἐποιήσατο ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ.Λογοθέτης,ἐδείξαν αὐτῷ ὅτι ἡ κατηγορία ἦτον συκοφαντία στυγερά, ἀξία πάσης περιφρονήσεως. Ὁ κ γενικὸς πρόξενος ἐξῆρε διὰ τῆς εἰρημένης ἐκθέσεώς του τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ ἀνδρός. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἶχε τὴν δυστυχίαν καὶ πρὸ δύο χρόνων νὰ ἐλκύσει τὴν ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἠθῶν καὶ τῆς ἠθικότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ἀκάματον μέριμναν ἄλλου βουλευτοῦ, ὅστις καὶ τότε ἀπησχόλησε τὴν Βουλὴν διὰ τῶν βδελυρῶν τούτων θρύλλων, καὶ σήμερον ἔτι τὰ ἐξεγείρῃ τὴν τοιαύτην μέριμναν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων κ. βουλευτοῦ. Ἀλλὰ ὡς πρὸς τὰ περὶ τούτου ἔχω ἥσυχον τὴν συνείδησίν μου, ὡς προϊστάμενος τοῦ ὑπουργείου τοῦ 1890 καὶ ὡς προϊστάμενος τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐνεστῶτος διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Κωνσταντινίδου.

Ἡ ἄλλη παρατήρησις, τὴν ὁποίαν ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων ἐποιήσατο εἶναι, νομίζει, ὅτι ὁ ἀπολυθεὶς ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης ἔχει προσόντα ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ἵνα κατέχῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης, καὶ ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἶναι πολλῷ ὑποδεέστερος αὐτοῦ, στερούμενος πάντων τῶν προσόντων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται.

ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Δὲν εἶπον τοῦτο.

ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ. Αὐτὴν τὴν γνώμην τοῦ κ. βουλευτοῦ δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ἐπικρίνω. Ὁ κ. βουλευτής, ὅταν διορισθῇ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἂς ἐφαρμόσῃ τὴν γνώμην του, καὶ ἂς ὑποβάλῃ τότε εἰς τὸν Βασιλέα πρότασιν περὶ διορισμοῦ τοῦ κ. Ροΐδου καὶ ἀπολύσεως τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Ἡμεῖς τὴν γνώμην ταύτην αὐτοῦ δὲν ἔχομεν, ἐξ ἐναντίας τιμῶμεν τὴν γλωσσομάθειαν καὶ διακρίνομεν τὴν πολυμάθειαν τοῦ κ Κωνσταντινίδου, τυγχάνομεν δὲ πεπεισμένοι περὶ τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ φρονοῦμεν ὅτι προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τὰ γράμματα, συντελοῦντας νὰ ἐπανελθῇ οὗτος εἰς τὴν ἐφορείαν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς βιβλιοθήκης. Τοῦτο δὲ λέγομεν λόγοις μόνοις, ἀλλὰ λέγομεν διότι γνωρίζομεν πᾶσαν τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ἐτύγχανεν ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης, ὡς γνωρίζομεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν, ἥτις ἐγένετο εἰς τὴν βιβλιοθήκην κατὰ τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξετέλουν τὰ τοῦ ἐφόρου καθήκοντα ἄλλοι. Δὲν ὁμιλῶ περὶ πολιτικοῦ χρωματισμοῦ, οὐδὲ περὶ ὑποχρεώσεων τοιούτων, διότι γνωστὸν εἶναι ἀν ὁκ.Ροΐδης ἀνήκῃ εἰς κόμμα καὶ ποῖον, ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως ἐπηρέασαν ἡμᾶς, ὅπως δὲν ἐπηρεάζει ἡμᾶς ἂν ἦνε μέλος τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκομεν, ὁ κ.Κωνσταντινίδης· ἐξετάζω τὰς ἰδιότητας τῶν προσώπων, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ πεποιθότως δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἔχω τὴν συνείδησίν μου ἥσυχον διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην.

Ἀλλ' ὁ κ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ εὗρεν ὀχύρωμα κρέναντι τῶν ἀναντιλέκτων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ βεβαιώσεων τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει φάκελος τῶν ἐγγράφων καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν τὰ ἔγγραφα θὰ εἴπῃ ὅτι . . .

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀλλὰ τὸν Κωνσταντινίδην γνωρίζει ἡ μερὶς εἰς ἣν ἀνήκετε καὶ ἡ ἐφημερίς σας πολλὰ ὀφείλει αὐτῷ.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἀπήντησε καὶ αὖθις εἰς τὰς προφάσεις τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ εἰπὼν τὰ ἑξῆς.

Ὅταν ὁ κ.βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων προσέφυγεν εἰς τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικά, καὶ ἀνέγνω τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐπερωτήσαντος κατὰ τὸ1892 βουλευτοῦ ἐκ Λακεδαίμονος κ.Κοπανίτζα, ἔκρινα ἐπειεικὸς περὶ αὐτοῦ,διότι ὑπέθεσα ὅτι ἐσταμάτησεν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ.Κοπανίτζα, ἀλλ'ὅτι δὲν ἔρριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ κάτωθι τούτων καὶ δὲν ἀνέγνω ποῖα ἀπεκρίθησαν τότε ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς τὸν κ Κοπανίτζαν οἱ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα ἀναιρέσαντες. Ὑπέλαβον λοιπόν, ὅτι ἀφοῦ δὲν ἀνέγνω τὰς ἀποκρίσεις, αἵτινες ἐδόθησαν τότε εἰς τὸν ἐπερωτήσαντα, ἐφάνη αὐτῷ ἡ ἐπερώτησις μεμονομένως ἀναγνωσθεῖσα ὡς ἔχουσα βάσιν, ἀφοῦ ὁ κ. Κοπανίτζας ἀπηύθυνεν αὐτήν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον κατὰ τὴν δευτέραν ἀγόρευσιν αὐτοῦ ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων ἐβεβαίωσε τὴν Βουλὴν ὅτι ἀνέγνω καὶ τὰ μετὰ τὰ λεχθέντα τότε ὑπὸ τοῦ κ. Κοπανίτσα λεχθέντα ὑπ' ἄλλων, διότι ἀνέγνω τὰ λεχθέντα τότε ὑπὸ τοῦ κ. Δραγούμη· ἀλλὰ μεταξὺ τῶν λεχθέντων ὑπό τοῦ κ. Κοπανίτζα καὶ τῶν λεχθέντων τοῦ κ. Δραγούμη εἰσὶ κατακεχωρισμένα ἐν τοῖς ἐστενογραφημένοις πρακτικοῖς τὰ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, ἄπορον δὲ πῶς παρέτρεξε νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὰ ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, διότι ἂν ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ ἤθελε καὶ αὐτὸς μάθει καὶ ἡμεῖς ἀκούσει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπον πρὸ μικροῦ ὑμῖν. Ἰδοὺ τί εἶπον εἰς τὴν Βουλὴν τότε (ἀναγινώσκει ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν).

«Νομίζω καὶ ἐγὼ ὅσα γράφονται ἐν »τισι τῶν ἐγγράφων τούτων εἶναι ἀνάξια νὰ »περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς καὶ ἠ»θελον συστήσει ἴσως ἢ παρακαλέσει τὸν »συνάδελφόν μου ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτε»ρικῶν νὰ ἀρνηθῇ νὰ καταθέσῃ τοιαῦτα ἔγ»γραφα, ἐὰν ἐζητοῦντο ὑπὸ βουλευτοῦ. Ἡ »γνώμη ὅμως τὴν ὁποίαν ἔχω ἐπὶ τῶν ἐγ»γράφων, εἶναι ἐντελῶς διάφορος πρὸς τὴν »γνώμην τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ »Λακωνίας· στηρίζω δὲ τὴν γνώμην μοι εἰς »ἐκθέσεις τοῦ γεν. προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν »Φιλιπουπόλει κ. Ἀλ. Λογοθέτου ὁ ὁποῖος »ἀπέδειξεν ὅτι πάντα τὰ καταγγελθέντα »ἢ γραφέντα κατὰ τοῦ κ. Κωνσταντι»νίδου ἐνΦιλιππουπόλει ἦσαν ἀληθὴς σκευω»ρία. Ἡ κυβέρνησις πρὶν ἢ προκαλέσῃ τὸν »διορισμὸν τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐμελέτησε »τὴν ὑπόθεσιν ταύτην προκληθεῖσα εἰς »τὴν μελέτην αὐτῆς ὑπὸ ἀνωνύμων ἐπιστο»λῶν καὶ δὲν προέβη δ' εἰς τὸν διορισμὸν »εἰμὴ ἀφοῦ ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι »τὰ λεχθέντα ἢ γραφέντα περὶ τοῦ ὑπαλ»λήλου τούτου εἶναι ἄνευ βάσεως,ὑπηγορεύ»θησαν δὲ ὑπὸ ἐντοπίων ταπεινῶν διαιρέσεων·

Ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων δὲν ἔκρινε ἄξια πίστεως τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ καὶ προσέφυγεν εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Δραγούμη ὁ ὁποῖος ἦτο πρωτεύων μέρος τοῦ κόμματος τοῦ πρώην βουλευτοῦ ἐκ Μεσολογίου, καὶ διὰ τῶν λόγων τοῦ κ. Δραγούμη ἐζήτησε νὰ ἀμυνθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ροΐδου; Καὶ ἐπεκαλέσθη ἔκθεσιν τινα τοῦ Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως κατὰ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐν ᾧ ὁ ἱεράρχης οὗτος ἦτο ὁ κατήγορος καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ εἶχε διασκευασθῆ ἡ κατηγορία καὶ μέγα ἐνδιαφέρον εἶχε κατὰ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Ἔριδες μεταπέσασαι εἰς ἐχθρότητα καὶ ἐμπάθειαν εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ μὲ ὁλισθήσῃ καὶ αὐτὸς ὁ Μητροπολίτης, καὶ ἥτις προέβη μέχρι τῆς βδελυρᾶς ταύτης καταγγελίας Ὁ Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Φιλιπουπόλει, ὁ ὁποῖος ἐκεῖ ἦτον ὁ ὀφθαλμὸς δι' οὗ ἡ κυβέρνησις ἔβλεπε τὰ πράγματα καὶ τὸ κύριον ὄργανον δι' οὗ ἀνεζήτει νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν ἐνήργησεν ἐξετάσεις ἐξ ὧν κατεδείχθη ὅτι αἱ καταγγελίαι ἦσαν σκευωρίαι, σκευωρίαι δὲ βδελυραὶ διότι ὑπενόμευον τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τοιούτων

δὲ βδελυρῶν θεμάτων, δὲν πρέπει νὰ τείνωσι τὰς χεῖρας οἱ χρηστοί, οἵτινες ἔχουσι κανόνα καὶ ὁποιαδήποτε συμφέροντα καὶ ἂν ἔχωσιν, οὐδὲ τὰ συμπράττωσι μετὰ τῶν συκοφαντῶν δολοφονοῦντες τὴν ὑπόληψιν ἐντίμων ἀνθρώπων. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Καλαβρώτων ἀνέφερεν ὅτι ὑπεξηρέθησαν ἔγγραφα κατατεθέντα ἐν τῇ Βουλῇ. Τοῦτο πρώτην φορὰν ἀκούω, ἀλλ' ἡ ἐπερώτησις εἶχε γενῆ ἐν τῇ Βουλῇ τὴν 13 Φεβρουαρίου 1892, τὴν δὲ 17ην τοῦ μηνὸς ἐκείνου ἡμεῖς ἀπηλλάγημεν τῆς ὑπηρεσίας, ἂν δὲ περιίπτα εἰς τὰ νέφη ὑπόνοιά τις ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, αὕτη θέλει πάντως ἐπιπέσει ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἄλλων, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, διότι ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου 1892 κατελίπομεν τὰ ὑπουργεῖα, ἐπανήχθημεν δὲ πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶνε ἀνώτερος τοιούτων αἰτιάσεων, καὶ αὐτὸς δὲ καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ περιφρονῶμεν πάντα ὅστις ἠθέλεν ἐκφράσει τοιαύτας ὑπονοίας.

Ὁ κ. ΠΕΠΜΕΖΑΣ ἐπανέλαβε τὰς αὐτὰς αἰτιάσεις διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ἐγγράφων, ἀπέκρουσε δὲ εἰς ταύτας ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ εἰπὼν τὰ ἑξῆς.

Ἐὰν τὰ ἔγγραφα εἶχον κατατεθῇ τὴν 13ην Φεβρουαρίου εἶχεν λάβει γνώσει αὐτῶν ὁ κ. Στέφανος Δραγούμης ὁ ὁποῖος ἐνδιεφέρετο περισσότερον ἀπὸ τὸν κ. Λ. Πετμεζᾶν ὑπὲρ τοῦ κ. Ροΐδου. Ὁ κ. Δραγούμης δὲ ὅστις ἤκουσεν τότε ἐμοῦ, βεβαιοῦντος ὅτι ὁ γενικὸς πρόξενος διὰ μακρᾶς ἐκθέσεως ἀνήρεσε τὴν κατὰ τοῦ κ Κωνσταντινίδου κατηγορίαν, ἤθελεν ἀκατάσχετος σπεύσει νὰ διαψεύσῃ τὰ λεχθέντα παρ' ἡμῶν ἂν ταῦτα δὲν εἶχον ὡς ἡμεῖς ἐξεθήκαμεν αὐτά. Διὰ τοῦ προξένου αἴρεται πᾶσα ἡ βάσις τῆς σκευωρίας, ἡ δὲ κυβέρνησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληροφορῆται περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους γιγνομένων εἰμὴ διὰ τῶν προξένων. Ἂν τὰ ἔγγραφα ὑπεξῃρέθησαν ἢ οὗ δὲν γνωρίζω, οὐδ' εἶναι ἔργον ἐμοῦ. Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Βουλῆς θέλει διατάξει ἔρευναν ἐὰν τοιαύτη ὑπεξαίρεσις διεπράχθη, πρὸς εὕρεσιν τοῦ αὐτουργοῦ αὐτῆς ἀλλ' ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς εἶχεν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μάθῃ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἢ δὲν ὑπάρχωσιν τὰ ἔγγραφα, ὤφειλε νὰ περιορισθῇ εἰς τοῦτο, καὶ νὰ ἀποφύγῃ πάντα ὑπαινιγμὸν καὶ πᾶσαν αἰτίασιν, διότι ἂν ὁ ἔλεγχος τοῦ κοινοβουλίου δὲν πρέπει νὰ διέπηται ὑπὸ τοὺς ὑπουργούς, οἱ ἐλέγχοντες ὅμως, οἱ τὸν ἔλεγχον τοῦτον ἐνασκοῦντες βουλευταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγωσι ὑπαινιγμοὺς οἵτινες ζημιοῦσι τὴν ὑπόληψιν τῶν ἄλλων, μόνη δ' ἡ χρηστότης καὶ ἡ εὐσυνειδησία αὐτῶν δύναται νὰ συγκρατήσῃ αὐτοὺς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων.

Ὁ κ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ τέλος εἶπε νὰ διαταχθῇ τακτικὴ ἀνάκρισις πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ἐγκλήματίου, ὅστις ἐξηφάνισε τόσον πολύτιμα ἔγγραφα.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ εἶπεν αὖθις τὰ ἑξῆς:

Εἶναι ὄντως πολλοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅσοι δ' ἦσαν μέλη τῆς παρελθούσης Βουλῆς ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὅτι εἶχεν εἰσαχθῇ ἐν αὐτῇ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐκανονίζοντο τὰ προσόντα τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε οὐδεὶς ἕτερος ἠδύνατο νὰ διορισθῇ ἔφορος ἢ μόνος ὁ κ. Ροΐδης διότι οὐδεὶς ἄλλος εἶχε τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐκείνῳ ἀναγραφόμενα προσόντα. Ὑπῆρξεν ἄγρυπνος ἡ πρόνοια ἵνα διατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν του ὁ κ. Ροΐδης, δὲν μνημονεύω τὰ μέτρα διὰ νὰ ἐκεγξω τὴν πρόνοιαν τῶν ὑπουργῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἦτον τέλος ὁ κ. Ροΐδης διότι δὲν εἶναι παράξενον εἶχον πεποίθησιν ὅτι ὁ μόνος κατάλληλος ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης ἦτον οὗτος. Δὲν γνωρίζω ὁμόνεως τίνες ἦσαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐκεῖνοι ὅστινες ἠγωνίζοντο οὕτω πρὸς διάσωσιν ἐνὸς φίλου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦσι καὶ κατασυκοφαντοῦσι τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Δὲν εἶχον τάχα καὶ οὗτοι τὸ συμφέρον νὰ ἐξαλείψωσι τὰς ἀποδείξεις αὐτὰς ἤτοι τοῦ ἐγγράφου τοῦ προξένου Φιλιππουπόλεως, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐπαναλαμβάνωσιν ὅσα καὶ ἄλλοτε ἠκούσαμεν καὶ σήμερον δυστυχῶς μᾶς ἐλέχθησαν;

ΠΕΤΜΕΖΑΣ Ποῖον εἶχον συμφέρον νὰ ἐξαφανίσουν ἔγγραφα ἀφορῶντα τὸν Κωνσταντινίδην;

ΑΛ. ΚΑΝΑΡΗΣ. Τὰ ἐξηφάνισαν διὰ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἔκθεσιν τοῦ γενικοῦ προξένου.

Ὁ κ ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ ὅστις ἦν τότε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ εἶχε καταθέσει τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα, εἶπεν ὅτι αἱ καταθέσεις αὗται περιείχοντο εἰς τὸν φάκελλον τῷ εἶχον ἐμπνεύσει τὴν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς σοβαρότητος αὐτῶν, φρονεῖ δὲ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ἢ περὶ συμμορίας ἐχθρῶν τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, ἤτις παρεσκεύασε καταθέσεις μαρτυριῶν ὄντως ἀνεξιοπίστων. Συνέστησε δὲ καὶ αὐτὸς νὰ ἐνεργηθῇ ἔρευνα πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ φακέλλου, διὰ νὰ μὴ μένῃ ἐκτεθειμένη ἡ ὑπόληψις τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, καθόσον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐγγράφων ἐκείνων θὰ πεισθῇ περὶ τῆς συκοφαντίας καὶ ὁ μᾶλλον προκατειλημμένος κατὰ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου.

Ὁ κ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ εἶπε ὑποβαλὼν ἀναφορὰν οἰνοπαραγωγῶν ἐκ Τριπόλεως, συνέστησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ μέτρον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὅστις πολλαχῶς καταθλίβει τὰς οἰνοφόρους ἐπαρχίας.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Μαντινείας κατεδήλωσεν ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, τῶν τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, εἶναι εὔλογον καὶ τιμῷ αὐτὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του τοῦτο· ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο ἔχουσι πάντες οἱ ἐκ Τριπόλεως καὶ πάντες οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτούς. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι, ὅτε ἐπεσκέφθην τὴν Τρίπολιν πρό τινος καὶ προσηγόρευσέ με κατὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξίν μου ὁ ἀξιότιμος φίλος μου βουλευτὴς ἐκ Μαντινείας κ. Μπακόπουλος ἐν τῇ προσαγορεύσει του ἐκείνῃ ὑπάρχει πλήρης περίοδος, ὑπερβαίνουσα ἴσως τοὺς 25 στίχους (ἰλαρότης) πραγματευομένη μόνον περὶ τούτου καὶ ζητοῦσα, προτρέπουσα, συμβουλεύουσα, παρακαλοῦσα καὶ παρακελεύουσα ἐμὲ νὰ μεριμνήσω περὶ τούτου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνος ὁ κ. Μπακόπουλος· πᾶς Τριπολίτης ὁ ὁποῖος μὲ συνήντησε, συνέβη δὲ καὶ ἐγὼ νὰ ἦμαι ἐκ γεννήσεως Τριπολίτης, τοῦτο τὸ ἐνδιαφέρον μοὶ ἐδήλωνεν, αὐτὸ μοὶ ἔλεγε »γιὰ τὸ Θεό! ὁ φόρος τοῦ οἴνου» Ἀλλὰ δὲν μοὶ ἔλεγον καινὰ πράγματα, μοὶ ἔλεγον πράγματα τὰ ὁποῖα ἐγνωρίζον ἐγὼ τὰ ὁποῖα ἐγὼ αὐτὸς ἐσπούδασα, ἐμελέτησα καὶ κατήγγειλα εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλὰ νομίζετε ὅτι εἶναι εὔκολον ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ μεταβάλωμεν φορολογικὴν νομοθεσίαν, καὶ μάλιστα ὅταν εἴμεθα ἐν πτωχεύσει, καὶ μάλιστα ὅταν παρασκευαζόμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τῶν δανειστῶν ἡμῶν, ὅπως κανονίσωμεν τὰ τοῦ δημοσίου χρέους; Τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ φορολογία τοῦ οἴνου δὲν λειτουργεῖ καλῶς ἔχω ἀσάλευτον, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν μέχρι τῆς προτάσεως μέτρου μεταβάλλοντος τὸν τρόπον τῆς φορολογίας τὸ διάστημα εἶναι μακρὸν καὶ ἀπέχει πολύ. Δι' αὐτὸ παρακαλῶ τὸν κ. βουλευτὴν ἐκ Μαντινείας νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν καὶ ἐὰν ζήσωμεν κατὰ τὴν ἑπομένην Σύνοδον, ἴσως δυνηθῶμεν νὰ προτείνωμεν σύστημα μεταβάλλον τὸ ὑπάρχον ἤδη φορολογικὸν σύστημα ἐπὶ τοῦ οἴνου.

Ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ συνέστησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ σχετικὴ πρότασις ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σιμοπούλου.

Ὁ κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ εἶπε τὰ ἑξῆς· Καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ παραστήσω εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως τὸ ἄδικον τῆς φορολογίας τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπὶ τοῦ οἴνου, οἴνου ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν. Εἶναι δὲ τοσαύτη ἡ πληθὺς τῆς ποσότητος τοῦ οἴνου, ὥστε ὄχι μόνον ὑπερβαίνει κατὰ τὸ τριπλάσιον τὴν τοπικὴν κατανάλωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ περισσεῦον δὲν ἔχει καμμίαν ζήτησιν. Καὶ ἰδιαιτέρως μάλιστα ἐν Ἀθήναις. Ἐγενόμην ὀχληρὸς εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ὅπως λάβῃ μέτρον περὶ τῆς φορολογίας ταύτης, πρὸ ἡμερῶν δὲ ἀνεκοίνωσα εἰς τὴν Βουλὴν τί περὶ τούτου ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως μοὶ ἀνεκοίνωσεν.

Βεβαίως ὅμως, κ. πρόεδρε, οὔτε ἐγὼ θὰ ἐγενόμην τόσον ὀχληρὸς εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως οὔτε τὴν Βουλὴν ἠθέλομεν ἀπασχολῇ σήμερον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἐὰν οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι εἶχον καὶ πρὸ δύο ἐτῶν, ὅτε ἐψηφίζετο ὁ φόρος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ πεπαλαιωμένου οἴνου, τὰς αὐτὰς σκέψεις, οἵας σήμερον ἔχουσιν (εὖγε εὖγε).

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.....

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ 1892 ὅτε ἐψηφίσθησαν οἱ φόροι οὗτοι εἶσθε φίλος τῆς κυβερνήσεως τῆς προτεινάσης τὴν φορολογίαν ταύτην. Ἐὰν λοιπὸν τὰς ἰδέας καὶ τὸν πόθον, τὸν ὁποῖον σήμερον ἐπιδεικνύετε περὶ τῶν συμπολιτῶν μας εἴχετε καὶ τότε, βεβαίως δὲν ἠθέλομεν ἀπασχολῇ τὴν Βουλὴν περὶ ἑνὸς προϊόντος τῆς ἐπαρχίας μας προϊόντος, τοῦ μόνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζουσιν τὴν εὐημερίαν αὐτῶν οἱ συμπολῖται μας, τοῦ μόνου προϊόντος, διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ πληρόνωσι τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις των, ἀλλὰ τὸ προϊὸν των τοῦτο σήμερον πλέον δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν. Ἐπεθύμουν λοιπὸν νὰ εἴμεθα σοβαρώτεροι καὶ σταθερώτεροι εἰς τὰ πολιτικά μας φρονήματα ὥστε νὰ μὴ κατακρίνωμεν σήμερον ὅ,τι ἄλλοτε ἐψηφίζομεν (εὖγε εὖγε).

Ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ εἶπεν ὅτι ἐὰν ἐψήφισε τότε τὸν νόμον περὶ οἴνου τὸν ἐψήφισε διὰ νὰ σωθῇ ἡ Πατρὶς ἀπὸ τὴν χρεωκοπίαν, καυχᾶται δὲ διὰ τοῦτο

Ὁ κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἀπήντησεν αὖθις· Ἐγὼ δὲν ἠμφισβήτησα διόλου τὸν πατριωτισμὸν τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου καὶ τοῦ κ. Ζέγγελη, ἐγὼ εἶπον ὅτι ὁ φόρος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ συμπολῖταί μου πολὺ δικαίως παραπονοῦνται, εἶναι φόρος ὄχι δημευτικός, ἀλλὰ πλέον ἢ δημευτικός, διότι τὸ δημόσιον λαμβάνει πολὺ περισσότερον τῆς ἀξίας τοῦ φορολογουμένου τοῦ ἀντικειμένου, τὸν πατριωτισμὸν λοιπὸν τῶν συναδέλφων δὲν τὸν ἠμφισβήτησε ποσῶς ὅτι λόγοι πατριωτικοὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ψηφίσωσιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατακρίνουσι σήμερον. Ἐγὼ ἀνεκοίνωσα εἰς τὴν Βουλὴν ἓν γεγονὸς πολὺ ἀκριβές, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὁποίου δὲν ἠμφισβήτησεν οὔτε ὁ κ. Τριανταφυλλάκος, οὔτε κ. Ζέγγελης οὔτε δύνανται νὰ ἀμφισβητήσουν, ὅτι τὸν φόρον, διὰ τὸν ὁποῖον σήμερον ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν μας κόπτονται οἱ κύριοι, τὸν ἐπεβάρυνον κατὰ πολὺ καὶ οἱ ψῆφοι τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου καὶ τοῦ κ. Ζέγγελη. Ἐγὼ δὲ τοὐναντίον πρὶν γείνω βουλευτὴς ἐκηρύχθην κατὰ τοῦ φόρου τούτου, καὶ ὅλη ἡ μέριμνά μου καὶ αἱ ἐνοχλήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμνα εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ἀποβλέπουσιν [illegible] καταβολὴν τῶν φορολογίας ταύτης, καὶ ποίθησιν ὅτι ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὁ γνωρίζων τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου ἐκείνου πολὺ ταχέως θέλει μεριμνήσῃ περὶ τῆς μετατροπῆς τῆς φορολογίας ταύτης.

ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ. Καὶ ἄλλοι ἀποροῦσι διὰ τὴν ὕπαρξιν τοιούτου νόμου.

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπάρχει εἷς νόμος ψηφισθεὶς οὐχὶ κατὰ τὸ 1893 ἀλλὰ πολὺ πρὸ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦ ὅλους τοὺς κατόχους πεπαλαιωμένου οἴνου νὰ δηλώνουν τὸν οἶνόν των μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ 1893 ἐψηφίσθη ἓν καὶ μόνον ἄρθρον μετατρέπον τὸν νόμον αὐτὸν καὶ ὑποχρεοῦν τὸν κάτοχον πεπαλαιωμένου οἴνου νὰ δίδῃ πρότερον εἰς τὸν εἰσπράκτορα τοῦ δημοσίου ἓν τάλληρον καὶ κατόπιν νὰ γείνῃ ἡ δήλωσις εἰς τὸν ἔφορον ἀνεξαρτήτως τῆς ποσοτητος τοῦ πεπαλαιωμένου οἴνου. Ἐὰν ἔχητε 10 χιλ. ὀκάδας οἶνου θὰ δώσητε ἓν τάλληρον, ὡς καὶ ἂν ἔχητε μίαν ὀκάν, καὶ ἐὰν τὸν κρατήσητε τὸν οἶνον 20 ἔτη, θὰ δίδετε κατ' ἔτος ἓν τάλληρον, ἔχει δὲ τόσας ἄλλας διατυπώσεις βαρυτάτας, διότι πρέπει νὰ προβλέψητε ἀκριβῶς πόσον οἶνον θὰ καταναλώσητε, διότι, ἐὰν δὲν ὑπολογίσητε ἀκριβῶς, κα[illegible] θὰ πληρώσητε 200 δρ. πρόστιμον.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ μετὰ ταῦτα ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ναζίας σμύρδος. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶνε ὅμοιον πρὸς τὸ ἐν ἔτει 1892 ὑποβληθέν.

Τὸ τ' τμῆμα ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ β' τμήματος τοῦ δήμου Λυρκείας τῆς ἐπαρχίας Ἄργους, ὁ δὲ βουλευτὴς Φθιώτιδος κ. ΤΡΑΚΑΣ συνέστησεν ὅπως ληφθῇ πρόνοια δι' ἀναγραφῆς πιστώσεως ἐν τῷ προυπολογισμῷ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐμπόρων τῆς Λαμίας τῶν ζημιωθέντων ἐκ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἑταιρίας τοῦ ἐμπορο[illegible]δρόμου Λαρίσσης. Ὁ κ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ [illegible]ρθη τὸ δικαστήριον Βόλου ὅτι παραμένουν εἰσέτι εἰς τὰς φυλακὰς νέοι τινές, οἵ[illegible]ς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἀδί[illegible] κακοποιηθέντες ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου [illegible]ελήφθησαν ἐπὶ πλέον καὶ ἐρυλακίσθησαν, [illegible] κ. ΚΟΖΑΚΗΣ ἐζήτησε νὰ προταχθῇ καὶ [illegible]θῇ ἡ πρότασις νόμου τοῦ κ. Κολιάτσου [illegible] ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ [illegible] δήμων Θορικίων καὶ Λαυρεωτικῆς. Ὁ κ. [illegible]ΛΙΦΡΟΥΔΑΣ παρασταθείς τὴν ἀνάγκην [illegible] ἐπείγουσα ἐπιδείξεν οὐχ ἧττον ὡς ἀναγκαῖον ν' ἀναλάβῃ ἡ κυβέρνησις τὴν πρωτοβουλίαν, ἀποστέλλουσα ὑδραυλικὸν μηχανικὸν πρὸς μελέτην καὶ ὑποβάλλουσα τὸ κατάλληλον νομοσχέδιον.

Εἰσῆλθε μετὰ ταῦτα ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐπῆλθεν αὖθις μεθ' ὁρμῆς κατὰ τῆς παρακρατήσεως, τὴν ὁποίαν ὑπὸ ἄλλο πρόσχημα, εἶπεν, ἐπιβάλλει ἡ πρότασις περὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐξαχθησομένου σταφιδοκάρπου. Ἐκ συναρπαγῆς, εἶπεν, ἡ βουλὴ προχθὲς ἐψήφισε τὴν πρότασιν ταύτην, διότι παρεσταθη ὅτι ὅλος ὁ σταφιδικὸς κόσμος ἀποδέχεται τὸ μέτρον. Ἀλλὰ μόλις ἐγνώσθη εἰς τὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν εἶνε ἄλλη ἢ ἡ παρακράτησις ὑπὸ ἄλλην ἐπιγραφὴν καὶ ἀπογραφὴν, ὁ λαὸς ἐξηγέρθη καὶ τοῦτο τιμᾷ τὴν ὀξύνοιάν του. Ὅπως δὲ εὐρυτέραν λάβωσι γνῶσιν τῶν προτεινομένων οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ θ' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ λαὸς τῆς Πελοποννήσου ἐὰν ἐδυστύχησε, ἀλλὰ δὲν ἐμωράνθη.

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ λαὸς τὸ θέλει διότι οἱ πλεῖστοι τῶν βουλευτῶν τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν εἴμεθα ὑπὲρ τῆς παρακρατήσεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀφοῦ ἔχετε τοιαύτην πεποίθησιν ἄφετε τὸν λαὸν νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ φρόνημά του, διότι ὁ λαὸς ἐπανάνθη ἐκ τοῦ τίτλου τῆς εἰσφορᾶς.

Διακοπεῖσα μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις ἐπανελήφθη περὶ τὴν 5ην μ. μ. ὑπεβλήθη τότε ἡ ἔκθεσις τοῦ Δ' τμήματος ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ β' τμήματος Καρπενησίων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, ὁ δὲ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ὑπέβαλε νομοσχέδια περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1894.

Ὁ κ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ λαβὼν τὸν λόγον ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως νόμου τοῦ κ. Βότση περὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐξαχθησομένου σταφιδοκάρπου. Ἀνταπήντησεν ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ εἰπὼν ὅτι πρόσωπα σημαίνοντα καὶ ἐν Πάτραις δὲν ἀποδέχονται τὴν παρακράτησιν, ὅτι δὲ τὰ περὶ ταύτης παρεσκευάσθησαν ὑπὸ ἐνδιαφερομένων καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀναβολῆς θὰ δοθῇ καιρὸς νὰ ἐκδηλωθῇ πανηγυρικώτερον ἡ ἐναντία γνώμη τοῦ λαοῦ τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ κ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ἠμύνθη ὑπὲρ τῆς παρακρατήσεως καὶ εἰς δικαιολόγησιν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ αὐτῆς καὶ ἐπ' ἐκείνων, οἵτινες τὴν ἀποκρούουσι ἔφερε τὸν νόμον δι' οὗ εἶχον ὑποχρεωθῆ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ παρὰ τὴν θέλησίν των νὰ γίνωσι μέτοχοι τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἰσχυρίσθη δὲ καὶ οὗτος ὅτι ὁ λαὸς ἀποδέχεται τὸ μέτρον καὶ ἀπέκρουσε τὴν προτεινομένην ἀναβολήν.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ. Ἐὰν τοῦτο φρονεῖτε, τολμήσατε νὰ ἐπιβάλλετε τὴν εἰσφορὰν εἰς τὰ τελωνεῖα, ἀλλ' εἰς τὸν παραγωγὸν ἀπ' εὐθείας, ἐν τοῖς ἀλωνίοις καὶ θὰ ἴδητε τότε τί φρονεῖ ὁ λαός.

Ὁ κ. ΜΠΟΥΤΟΣ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἐπαρχία Μεσσήνης εἶναι ἐναντία εἰς τὴν προτεινομένην παρακράτησιν ἢ εἰσφοράν. Ὁ δὲ κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δριμὺς ἐπῆλθε αὖθις κατὰ τῆς παρακρατήσεως..

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ λαβὼν τὸν [illegible] εἶπε τὰ ἑξῆς.

Τὸ παρασκευαζόμενον νομοθέτημα ἀνήκει εἰς τὴν βουλευτικὴν πρωτοβουλίαν, ἐγὼ δὲ, συζητουμένης τῆς ἀρχῆς, ἐδήλωσα τὴν ἐμὴν ἀτομικὴν γνώμην. Εἶπον τότε ὅτι ἀποδέχομαι τὴν ἀρχὴν, ἐὰν ψηφίσῃ αὐτὴν ἡ Βουλὴ· ἐδήλωσα προσέτι, ὅτι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ νομοσχεδίου θέλω τηρεῖ θέσιν ἐπιτηρητικήν, ὅπως δύναμαι νὰ συντρέχω τὴν Βουλὴν ἵνα μὴ [illegible] ληφθῶσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διατάξεις τινες ἤθελον καταστήσει τὸ νομοσχέδιον κυρώσιμον, ἐντεῦθεν δὲ ματαιωθῇ ἡ ἀ[illegible] τοῦ νομοσχεδίου. Ἐὰν ἡ πρότασις τὴν [illegible] ποίαν συζητοῦμεν ἤθελεν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ματαίωσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἔπρεπε νὰ καταψηφοφορηθῇ ὑπ' ἐμοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. βουλευτὴς ἐζήτησε δύ ἡμερῶν ἀναβολὴν, ἤτοι ἐπρότεινεν ἵνα ἡ Βουλὴ ἀναβάλῃ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρασκευήν, κύριε [illegible] δρε· εἶπε δύο ἡμέρας καὶ [illegible] τρεῖς.

ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Δύο [illegible]ν δ' [illegible] μερον δ' εἶναι Δευτέρα. Ἐὰν [illegible] εἰς δύο ἡμερῶν, ἡ Βουλὴ θέλει ἐπανελθ[illegible]

τοῦ νομοσχεδίου τὴν πρ[illegible]
δὲ τῆς προσοχοῦς Πέμπτ[illegible] Πέμπτην, ἀπὸ
ξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λή-
ται χρόνος ἱκανὸς ἵνα τὸ νομ. ὑπολείπε-
γνωσιν· ἑπομένως διὰ τῆς ἀπον ἀνά-
αβολῆς, δὲν ἐπέρχεται κίνδυνος τῆς
σεως τοῦ νομοσχεδίου. Ἐὰν ἐπήρχετο κίν-
δυνος ματαιώσεως τοῦ νομοσχεδίου, ὡσ-
βεβαίως νὰ ψηφοφορήσω κατὰ τῆς προ-
σεως, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος μα-
ταιώσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἡ πρότασις ἀνα-
γεται εἰς τὰς λεπτομερείας ἐκείνας, ἐπὶ τῶν
ὁποίων ἐγὼ οὐδεμίαν δίδω ψῆφον, διότι ἡ
στάσις ἣν ἔλαβον δὲν μὲ καλεῖ νὰ ἀναμιχθῶ
εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ
μὲ ὑποχρεοῖ μόνον νὰ μετέχω των συζητή-
σεων μόνον ὅπως μὴ ματαιωθῇ ἀρχὴ τοῦ νο-
μοσχεδίου. Διὰ ταῦτα [illegible]
τὸ ὁποῖον θέλει τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν
ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχ[illegible]
ἐγὼ θέλω ἀρνηθῇ ψῆφον.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ εἶπεν ὅτι ἡ ἀνα-
βολὴ εἶναι χρήσιμος καὶ ὅπως μελετήσῃ ἡ
κυβέρνησις τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου
ἐὰν ἡ πρότασις τοῦ κ. Βότση ἤθελε ψηφι-
σθῇ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Εὐχαριστῶ τὸν κ.
ἐξ Ἄρτης βουλευτὴν διὰ τὰς συμβουλὰς
καὶ τὰς γνώμας αὐτοῦ, διαβεβαιῶ ὅμως αὐ-
τὸν ὅτι δὲν ἦσαν ἀναγκαῖαι αὐταί.

Ἐγένετο εἶτα ψηφοφορία καὶ διὰ ψήφων
85 κατὰ 31 ἀρνηθέντων 11 ἡ πρότασις τῆς
ἀναβολῆς μέχρι τῆς Πέμπτης ἐγένετο δεκτὴ
ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ μετὰ ταῦτα ἐζή-
τησε νὰ προταχθοῦν αἱ ἰδικαί του προτάσεις
περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν, σταφιδικῆς τραπέ-
ζης κλπ.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ εἶπεν ὅτι κατ'
ἀρχὴν ἀποδέχεται τὰς προτάσεις ταύτας
ἀλλ' ἤδη ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι τῶν
νομοσχεδίων τούτων ἡ ψήφισις καὶ ὁ κα-
τορτισμός των ὡς νόμος δὲν θὰ συντελέσῃ
εἰς βελτίωσιν τῆς ἐμπορίας κατὰ τὴν ἐνε-
στῶσαν παραγωγὴν ἑπομένως δὲν ὑπάρχει ἀ-
πόλυτος ἀνάγκη ἵνα ψηφισθῶσι κατὰ τὴν σή-
μερον περὶ ἀναβολῆς προτάσεις. Ἀλλ' ἐγὼ τὰ
ὁμολογῶ τὰ ἄλλα τὰ ἀφορῶντα εἰς ἐπεί-
γοντα ζητήματα. Καὶ ἡ σύστασις ταμείου
καὶ ἡ σύστασις σταφιδικῆς τραπέζης εἶνε
ἀναγκαιότατον ἀγαθόν· ἀλλ' εἶνε δυνατὸν
ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου νὰ συστηθῇ ἡ τράπεζα
καὶ νὰ παράσχῃ τὰ ὠφελήματα αὐτῆς πρὸς
τοὺς δεομένους τῆς συνδρομῆς ταύτης; Ἐπ-
ρότεινε διὰ τοῦτο νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτη-
σίς των μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ.

Ὁ κ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ ὑπεστήριξε τὴν πρό-
ταση τοῦ ἐκ Παρναισσίδος βουλευτοῦ ὅπως
προταχθῶσιν αἱ ρηθεῖσαι προτάσεις, εἶπεν δ'
ὅτι ἂν ἡ συζήτησις αὐτῶν ἀναβληθῇ μετὰ
τὸν προϋπολογισμὸν δὲν θὰ μείνῃ καιρὸς καὶ
θὰ θεωρηθῇ ὅτι σκοπίμως ἐγένετο τοῦτο ἵνα
ματαιωθῇ ἡ ψήφισις των.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἀπήντησεν
αὖθις εἰπὼν ὅτι δὲν μεριμνᾷ πολὺ ἡ Βουλὴ
ἐὰν ὑπάρχουσιν οἱ παρεξηγήσαντες τὴν
ἀπόφασιν αὐτῆς καὶ διαδίδοντες αὐτὴν ποι-
κίλην ἵνα ἐλαττώσωσι τὸ κῦρος αὐτῆς παρὰ
[illegible] Ἡ Βουλὴ μεριμνᾷ νὰ
ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον της καὶ μέχρι τοῦδε
τοῦλαχιστον ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον αὐτῆς.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ εἶπεν ὅτι ἂν μετὰ τὴν
συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει νο-
μοσχεδίων δὲν ἤθελον συζητηθῇ αἱ περὶ ὧν
ὁ λόγος προτάσεις θὰ ἤτο παράλειψις κα-
θήκοντος τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ εἶπεν ὅτι αἱ
προτάσεις τοῦ ἐκ Παρναισσίδος βουλευτοῦ χρή-
ζουσι μελέτης καὶ πρέπει νὰ συζητηθῶσιν
ἐνέσει. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ καλὸν ν' ἀνα-
βληθῶσι διὰ τὸν Νοέμβριον.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν ἡ πρότασις
κ. Σιμοπούλου ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν καὶ
ψήφων 21 κατὰ 98 ἀπεριρρίφθη.

Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ εἰσήγαγεν εἶτα
νομοσχέδια περὶ ἀναπληρωματικῶν πι-
νάκων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1894, ἡ δὲ
Βουλὴ προχωρήσασα εἰς τὴν ἡμερησίαν διά-
ταξιν ἐψήφισεν ἐννέα νομοσχέδια καὶ τὸν
προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς, ἐλύθη δὲ ἡ
συνεδρίασις περὶ ὥραν 1 1)2 μετὰ τὸ μεσο-
νύκτιον.

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἡ «Σφακτηρία» ἀπὸ πρωΐας
[illegible] ἔφθασε τοῦ λιμένος Πει-
[illegible] νουσα τὴν Βασιλίσσαν
ἥτις ὡς ἐγράφομεν ἀπέρχεται εἰς Ρωσσίαν
σήμερον περὶ τὴν 10ην ὥραν π.μ. Ἐξ Ὀδησ-
σοῦ ἡ «Σφακτηρία» ἐπιστρέφουσα θὰ παρ-
αλάβῃ τὸν Βασιλέα.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΣΟΦΙΑ, 3 Ἰουλίου. Σῶμα ἐνόπλων
προερχόμενον ἐκ Φιλιππουπόλεως, καὶ διοι-
κούμενον ὑπὸ τοῦ Στοίνεφ, ἀφωπλίσθη καὶ
διεσκορπίσθη. Ἐγένοντο καί τινες συλ-
λήψεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀγρινίου περὶ
τὴν 9ην ὥραν τῆς προχθεσινῆς νυκτὸς ἄ-
γνωστος προβολήσας ἐφόνευσε τὸν ἐνωμο-
τάρχην τῆς ἀστυφυλακῆς Γρηγ. Κοπηλιάδ-
ην διὰ πυροβόλου ὅπλου.

* * *

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κύθνου ἡ
τὸ τέκνον τοῦ κ. Βάσσα πρώην βουλευτοῦ
θὸν αἱμορραγιᾷ τὸν ὠρῶς διὰ τοῦ ρηπιδίου

* * *

Κατὰ τηλεγράφημ[illegible]πίδου, ὥστε πα-
Καρβελᾷ ἐγένετο διπλοῦς φόνος.
Διακουμάκος ἐτραυμάτισε ἐπικινδύνως τὴν
ἀδελφὴν τοῦ Ζερβομπεάκου, ὁ δράστης δὲ
ἐφονεύθη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Χαρτοκόλη συγ-
γενοῦς τοῦ Ζερβομπεάκου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

3 **Ἰουλίου.**

Ἀπηλλάγη τῆς αἰτήσει του τῶν καθηκόντων
τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνακριτοῦ ὁ κ. Γ. Γεωργιάδης.

Διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου
δυνάμει τοῦδρτι ψηφισθέντος νόμου ὁ καὶνῦν τοιοῦ-
τος κ. Φ. Ἀντωνόπουλος, οἰκονόμος δὲ ὁ καὶ νῦν
τοιοῦτος κ. Π. Ματαράγκας.

Ὑπεβιάσθη εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου β'
ταξεως ὁ ταμίας σφραγιστοῦ χάρτου Ε. Φάρος καὶ
ὁ ταμίας τῶν εἰσπραξεων ἐσόδων Ἀττικῆς κ. Ν.
Ζούγκος.

Ἀπολύσεις γραμματέων καὶ γραφέων ταμείων.

Διωρίσθησαν λογισταὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δη-
μοσίων ἐσόδων οἱ κ. Σ. Δελίνης καὶ Γ. Κοπιδᾶς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τῆς τελωνοφυλακῆς
ὡρίσθη εἰς 520.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησεν εἰς Καλάβρυτα προσκληθεὶς κα-
τεπιγόντως ὅπως ἐπισκεφθῇ βαρέας πάσχοντα ἀ-
σθενῆ ὁ διακεκριμένος χειρουργὸς ἰατρὸς καὶ βου-
λευτὴς κ. Θεόδ. Ζαΐμης.

Ἀφίκετο ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ὁ φί-
λος κ. Ἀριστόβουλος Σοφιανόπουλος ἐκ τῶν ἐνθέρ-
μων ὀπαδῶν τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀμαλιάδος ὁ αὐτόθι ἀνταποκρι-
τὴς ἡμῶν καὶ φίλος κ. Πέναγ. Σαφαρῆς.

Εὐφρόσυνοι ἐτελέσθησαν προχθὲς τὴν ἑσπέ-
ραν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ οἱ γάμοι τοῦ διακρινομένου
μεταξὺ τῶν νέων δικηγόρων κ. Γρηγ Εὐστρατιά-
δου μετὰ τῆς εὐπαιδεύτου καὶ ἀξίας τῶν αἰσθημά-
των του δεσποινίδος Μαρίας Τριπακέα. Οἱ φίλοι
εὔχονται αὐτοῖς τὸν βίον εὐδαίμονα.

Ἀνακριβῶς καὶ τὸ «Ἄστυ» καὶ ἄλλαι ἐφη-
μερίδες ἔγραψαν ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἐμποροπαντοπώλης
κ. Πανάγος Θανόπουλος παρέλαβε δύο ἐπιταφίους
διὰ λογαριασμὸν Παπαδιαμαντοπούλου τινὸς δήθεν
ἐμπόρου ἐν Ὀδησσῷ, ὅπως διαθέσῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν
βούλησιν τοῦ δηθεν δωρητοῦ Παπαδιαμαντοπούλου
τούτου, ὅστις ἴσως καὶ δὲν ὑπαρχει κἂν ἐν τῷ κό-
σμῳ. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔχει οὕτω. Ὁ κ. Θανό-
πουλος μεταβὰς εἰς Ρωσσίαν ὅπως πλουτίσῃ τὸ ἐν-
ταῦθα ἐμποροπαντοπωλεῖόν του ἐκ ρωσσικῶν προϊ-
όντων καὶ δὴ ὅπως ἀγοράσῃ τὸ ἄριστον μαῦρον χα-
λάκιον τὴν Ἑλλάδα, ἀγόρασε δύο ὡραίους ἐπιτα-
φίους, ὧν ὁ εἷς ἀληθῶς εἶναι ἀριστουργικὴ τέχνης
ὅπως τὸν ἕνα τούτων δωρήσῃ πρὸς τὸν ἐν Μαγου-
λιάνοις τῆς Γορτυνίας ναὸν τὸν ἐγειγερμένον πρὸς
τιμὴν τῆς Παναγίας, τὸν δὲ ἕτερον, ὅπως παραδώσῃ
πρὸς τὴν ἐνταῦθα συμπολίτην μας ὀδοντοϊατρὸν κ.
Γ. Διαμαντόπουλον καὶ διευθυντὴν τῶν λουτρῶν τῆς
Στέλλας καὶ Αἰγῆς, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου
ἠγόρασε καὶ ὁ ὁποῖος προωρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ.
Διαμαντοπούλου διὰ νὰ δωρηθῇ εἰς τὸν ἐν Καλλι-
θέᾳ ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως.

Τελειόφοιτος γυμνασίου γνωρίζων διπλομα-
φίαν, συμβολαιογραφικὴν καὶ δικηγορικὴν ὑπηρε-
σίαν ζητεῖ οἷαν δήποτε θέσιν.

Γυνὴ ἄπορος, ἀξία ἐλέους παρὰ τῶν φιλανθρώ-
πων. Θερμῶς συνιστᾶται καὶ ὑφ' ἡμῶν. Πληροφο-
ρίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν πράξεων τοῦ λήξαντος μη-
νὸς ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς ὁμαλῶς. Αἱ γενόμεναι ἀ-
γοραπωλησίαι ἦσαν περιωρισμέναι. Σιδ. Πελοπον-
νήσου 9.25, Δημοσίων Ἔργων 64.50, Ἐθνικῆς
2,325, Πυριτιδοποιείου 64.25, Θεσσαλικῆς 64,
Ἠπειροθεσσαλίας 251, Λαχειοφόρου 655.50.
Συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Γαλλίας 177 1)2, ἐπὶ
Ἀγγλίας 44.70. Εἰκοσόφραγκον 35.40.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ

Κύριε συντάκτα,

Τὰ περὶ χρηματιστηρίου ἐπὶ τὸ τραγι-
κώτερον δημοσιευθέντα περὶ ὧν καὶ ἐν τῇ
Βουλῇ ἐγένετο ἐπερώτησις εἶναι αὐτόχρημα
διστροφὴ τῶν πραγμάτων ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ
τοῦ μεσίτου Ἰωάν. Φωτίου διὰ τοὺς ἑξῆς
λόγους:

Ἀν. Φωτίου ἐπίσημος μεσίτης,
παρὰ τοῦ κ. ἐπόπτου συμφώνως
κανονισμὸν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑποχρεώ-
σεις ἀπεθήσε πρὸς αὐτὸν καὶ προσηνέ-
χθη ἀπρεπῶς. Τὴν συμπεριφορὰν τοῦ τοῦ-
τοῦ ἀποδοκιμασθεῖσαν καὶ ὑπὸ πολλῶν μελῶν
τοῦ χρηματιστηρίου, κατήγγειλεν ὁ κ.
ἐπόπτης ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, διότι καὶ
ἐτιμώρησε τὸν παρεκτραπέντα μεσίτην διὰ
προσωρινῆς ἀποβολῆς, κατὰ τὰ κεκανονι-
σμένα. Μετὰ τὴν τιμωρίαν ταύτην προσ-
ῆλθεν ὁ Ἰωάν. Φωτίου ἐνώπιον τῆς εἰρημέ-
νης ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κ. ἐπόπτου ὅπως
ἀπολογηθῇ· ὡμολόγησεν ὅτι παρεξετράπη
καὶ ἠτήσατο συγγνώμην παρὰ τοῦ κ. ἐπό-
πτου, τῇ παρακλήσει τοῦ ὁποίου ἔστερξεν,
ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου νὰ μεταρ-
ρυθμίσῃ τὴν προτέραν ἀπόφασίν της διὰ τῆς
ἑπομένης.

Συνελθοῦσα σήμερον ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ
χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν εἰς συνεδρίαν καὶ
ὑπ' ὄψιν της τὴν αἴτησιν τοῦ κ.
μεσίτου Ἰωάν. Φωτίου ἐκαλέσθη ἐπίσης
ματι παρεφέρθη ἀλλ' ἄνευ τῆς θελήσεώς του,
τιν, καὶ ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν εἶχε νὰ ἀπει-
θήσῃ πρὸς τὸν κ. ἐπόπτην, ἐπανειλημμένως
δὲ ἐζήτησε συγγνώμην παρ' αὐτοῦ ὑποσχε-
θεὶς συνάμα ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ φέρεται
εὐπειθῶς καὶ κοσμίως. Τὴν ὁμολογίαν ταύ-
την τοῦ Ἰωάν. Φωτίου λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν
τῆς ἡ ἐπιτροπὴ καὶ κατὰ σύστασιν τοῦ κ.
ἐπόπτου ἐπιεικῶς φερομένη ἀπεφάσισε νὰ
μὴ ἐπιβάλῃ πρὸς τὸ παρὸν τὴν δέουσαν τι-
μωρίαν εἰς αὐτόν, ἠρκέσθη δὲ μόνον εἰς τὴν
δημοσίευσιν τῆς ὁμολογίας του, ὅτι διὰ τὴν
ἄπρεπῆ διαγωγήν του μεταμελεῖται καὶ ὅτι
ἠτεῖ παρὰ τοῦ κ. ἐπόπτου συγγνώμην».

«Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου
ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ
αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ
κανονισμοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἰωάννης Φωτίου, ἀ-
γνοῶν, ὡς φαίνεται, τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ
διατασσόμενα καὶ ὑπολαβὼν τὴν δημοσίευ-
σιν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ὡς πρόθεσιν
προσβολῆς, ἐκίνησε πάντα λίθον ὅπως ἐπι-
τύχῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κ. ἐπόπτου, οὐδὲν
δέ, ὡς εἰκός, κατορθώσας, ἐπενόησε παρανο-
μίας δήθεν τῆς ἐπιτροπῆς ὅπως καταστήσῃ
συνυπεύθυνον καὶ τὸν κ. ἐπόπτην, καὶ ἐν ἐ-
πιγνώσει ἐδημοσίευσε ψευδῆ γεγονότα, δι' ὃ
θέλει δώσει λόγον ἐνώπιον τῆς ποινικῆς δι-
καιοσύνης. Ἡ ἀλήθεια ἔχει ὡς ἑξῆς Τὸ χρη-
ματιστήριον κέκτηται ἐκ τῶν συνδρομῶν
τῶν μελῶν αὐτοῦ μικρὸν περίσσευμα διαχει-
ζόμενον ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἐπιτροπῆς. Τὸ
περίσσευμα τοῦτο, ὅπως μὴ μένῃ νεκρόν,
εἶχε μεταταρῇ εἰς λαχειοφόρους ὁμολογίας
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ἀξία δὲ τῶν ὁ-
μολογιῶν τούτων εἶχεν ὑπολογισθῆ κατὰ τὸ
1895 ἀντὶ δρ. 580 ἑκάστη, τιμὴ τρέχουσα.
Κατὰ δὲ τὸ κλείσιμον τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ
1894 ἡ τότε ἐπιτροπὴ ὑπελόγισεν αὐτὰς
εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν δραχ. 650 καὶ
ἐκ τούτου τὸ ἀνεγραφὲν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ
ἐκ δρ. 4,500 ὡς ἔγγιστα, κέρδος εἰς αὔξη-
σιν τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἐν γνώσει ὁ Ἰ.
Φωτίου χαρακτηρίζει ὡς προελθὸν ἐκ κυβέ-
ας. Τὸ δὲ ἐκ δρ. 344.80 ἀναγραφὲν ἐπίσης
κέρδος προέρχεται ἐκ τῆς πωλήσεως 35 ὁμο-
λογιῶν ἀγορασθεισῶν ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρω-
κατὰ τὴν κλήρωσιν αἱ ὁμολογίαι εἶνε πάν-
τοτε ὑπερτιμημέναι. Τὸ ἐκ τῆς ἀγοραπωλη-
σίας δὲ ταύτης προελθὸν κέρδος ἐκ δραχμῶν
ὡς εἴρηται 344,80, ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ ὑ-
παλλήλου ὡς προελθὸν ἐκ τοῦ λαχείου, διότι
ἀκριβῶς ἕνεκα τῆς κληρώσεως ἐπῆλθεν ἡ ὠ-
φέλεια. Ταῦτα εἶνε γνωστὰ εἰς πάντα τὰ
μέλη τοῦ χρηματιστηρίου καὶ εἰς αὐτὸν τὸν
διαστρέφοντα τὸ γεγονὸς Ἰω. Φωτίου, ἀ-
ποδεικνύεται δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων
τοῦ Χρηματιστηρίου, ὡς ἐπίσης ἐκ τῶν με-
ειρημένων ἀγοραπωλησιῶν.

Ἐν τούτοις ὁ Ἰωάννης Φωτίου, προσ-
ποιηθεὶς ἀγνοιαν σκοπίμως ἀπεδώκεν ἀλ-
λοῖον χαρακτῆρα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς
ἐπιτροπῆς, ἐπ[illegible] σκοπῷ τοῦ νὰ δυσφημί-
σῃ αὐτὴν, κα[illegible]
πτην συνυπεύθυ[illegible]
δὲ καὶ τὸν κ. ἐπό-
τῶν δηθεν παρανομιῶν
καὶ διὰ διαφόρων δημοσιεύσεων προεκάλεσε
τὴν ἐπέμβασιν τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ἐπι-
ληφθεῖσα ἀνακρίσεων καὶ ἐξελέγξασα τὰ
βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου
ἐξηκρίβωσε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπείσθη περὶ
τῆς σκευωρίας τοῦ Ἰωάννου Φωτίου.

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω γεγονότων ἡ ὁ-
λομέλεια τοῦ χρηματιστηρίου συνῆλθεν κυ-
θορμήτως τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ με-
σημβρίαν εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν καὶ μετ'
ἀγανακτήσεως ἐστιγμάτισε τὴν διαγωγὴν
τοῦ εἰρημένου μεσίτου. Τῆς συνελεύσεως
προήδρευεν ὁ γηραιὸς κ. Μιλτιάδης Γιαννό-
πουλος, δύο δὲ μέλη ἐξετέλουν χρέη γραμ-
ματέων, πολλοὶ δέ, λαβόντες τὸν λόγον, ἐ-
στηλίτευσαν τὴν τοιαύτην διαγωγὴν παρεκ-
τραπέντος συναδέλφου, ὃν καὶ ἀπεκήρυξαν
διὰ βοῆς· ὑπέβαλον δὲ διαφόρους προτάσεις
τεινούσας εἰς τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν αὐτοῦ.

Πρὸς μειζονα δὲ ἐπισημότητα τῆς ἀπο-
δοκιμασίας αὐτοῦ προεκλήθη φανερὰ ψηφο-
φορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ πάντα
ἀνεξαιρέτως τὰ παρόντα μέλη, ἀνερχόμενα
εἰς 90 περίπου, κατεψήφισαν αὐτοῦ μηδενὸς
δόντος ψῆφον ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ἀρνηθέντος. Ἡ
συνέλευσις, τέλος, δι' ἀποφάσεώς της ἀνέθη-
κεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου,
ὅπως ἐγγράψῃ τὰ δέοντα πρὸς ποινικὴν
ἀποζημίωσιν τοῦ ἀσκοφάντου καὶ διαγράφῃ
αὐτοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν τοῦ
χρηματιστηρίου, προκαλέσῃ δὲ καὶ τὴν παῦ-
σιν αὐτοῦ ὡς ἐπισήμου μεσίτου. Ὡς ἐκ πε-
ρισσοῦ δὲ ἀναφέρομεν ὅτι ἅπαντα τὰ κατὰ
ψωσι πᾶσαν μετ' αὐτοῦ σχέσιν καὶ συναλ-
λαγήν.

(*Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν*)

Ὁ **Ἰω. Φωτίου** κολλυβιστὴς καὶ
μεσίτης παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν
δυνάμει Β. Διατάγματος ἐλησμόνησεν ὡς
φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι μέλος τοῦ Χρηματ-
ιστηρίου, οὐδὲ καταβάλλει συνδρομὴν ὅπως
τὰ λοιπὰ μέλη, ἀλλ' εἶναι ἁπλοῦς ὑπάλ-
ληλος αὐτοῦ καὶ συνεπῶς ὀφείλει κατὰ μεί-
ζοντα λόγον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ
ου μόνον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστη-
ρίου καὶ τοῦ ἐπόπτου αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν
ἄλλων μελῶν, ἀτινα ἀντὶ τῆς συνήθους πεντ-
ταλέπτου ἀμοιβῆς δίδουσιν αὐτῷ ἐντολάς,
λῇ. Τιμωρηθεὶς διὰ τὴν ἀπρεπῆ αὐτοῦ διαγω-
γὴν τοῦ κ. ἐπόπτου, ἐνόμισε καλὸν νὰ κα-
ταφύγῃ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ εἰς τὴν δη-
μοσιογραφίαν, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἀπὸ
μακροῦ χρόνου κατέχεται ἀπὸ τὴν μονομα-
νίαν τῆς διαφημίσεως καὶ εὐχαριστεῖται με-
γάλως νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ ἀδιαφι-
ρον πῶς καὶ διατί. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Χρη-
ματιστηρίου ἀπήντησε τὰ δέοντα εἰς τὰ
δημοσιευθέντα ὑπ' αὐτοῦ περὶ κυβείας καὶ
ἄλλων καταδολεύσεων δήθεν τοῦ περὶ λα-
χείων νόμου, ὤφειλεν ὅμως νὰ προσθέσῃ ὅτι
τὸν περὶ λαχείων νόμον καταδολεύεται ἀ-
συστόλως αὐτὸς δὴ ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ κοπτόμε-
νος Ἰω. Φωτίου, ὅστις ὡς κολλυβιστὴς καὶ
μεσίτης διὰ Β. διατάγματος ἔδει πλειότερον
παντὸς ἄλλου νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς δια-
τάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. Εἶναι γνωστὸν
εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας ὅτι ὁ Ἰω. Φωτίου ἐναντ-
τίον τοῦ νόμου πωλεῖ τύχας οὐ μόνον τοῦ
λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
ἀλλὰ καὶ ἄλλων ξένων λαχείων οἷον τῶν
Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας ὑπὸ τὸν τύπον πω-
λήσεως τῆς ὁμολογίας ὑπὸ αἵρεσιν καὶ ἐπί
προκαταβολῇ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον πληρώ-
νεται δι' ἀγορὰν τῆς τύχης. Ἀπόδειξις δὲ
τούτου προφανὴς εἶναι ὅτι ἡ πώλησις τῶν
τοιούτων ὁμολογιῶν ὑπὸ αἵρεσιν ἐνεργεῖται
πάντοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κληρώσεων
καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ συμπιπτούσῃ μὲ τὸν μετὰ
τὴν κλήρωσιν χρόνον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰωάν.
Φωτίου εἶναι ὑπάλληλος τῆς κυβερνήσεως,
διωρισμένος παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ ὀφεί-
λει οὐ μόνον ὁ κ. ἐπόπτης νὰ ἐξετάσῃ τὰ
βιβλία αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὸν κανονι-
σμόν, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι αἱ συναλλαγαὶ αὐ-
τοῦ ἀντιβαίνουσι πρὸς τὰ καθήκοντά του,
ὡς ἐπισήμου μεσίτου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Εἰ-
σαγγελικὴ ἀρχὴ ὅπως ἐξακριβώσῃ τὸ γεγο-
νὸς, ὅπερ ἀνωτέρω ἀναφέρομεν καὶ ὅπερ ἀ-
ποτελεῖ προφανῆ παρανομίαν καὶ καταφω-
ρον καταδολέυσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἐμπο-
ρικοῦ νόμου. Ταῦτα πρὸς πιστοποίησιν τοῦ
ἀρχαίου ρητοῦ, καθ' ὃ «ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς
ἕλκεσι βρύει».

Ἓν μέλος τοῦ Χρηματιστηρίου.